

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/47/2014
Identifikačné číslo spisu:	4013201128
Dátum vydania rozhodnutia:	25.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4013201128.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD., v právnej veci navrhovateľa: L. T. C., D. XX, M., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, ul. 29. augusta 8 - 10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.08.2013, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sd/241/2013-27 zo dňa 11.02.2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sd/241/2013-27 zo dňa 11.02.2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) preskúmané rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.08.2013, ktorým odporkyňa zamietla podľa § 21 zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a podľa § 259 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zák. č. 721/2004 Z. z. žiadosť navrhovateľa zo dňa 09.08.2013 o priznanie starobného dôchodku od 22.07.2010 s odôvodnením, že žiadosťou zo dňa 09.08.2013 navrhovateľ požiadal odporkyňu o priznanie starobného dôchodku od 22.07.2010, avšak podľa rozhodnutia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia č. 65206004046904 zo dňa 17.10.1995 mu bol priznaný od 01.10.1995 starobný dôchodok podľa § 132 zák. č. 100/1988 Zb. na určenie sumy ktorého mu bola okrem doby základnej vojenskej služby od 01.08.1953 do 31.07.1955, ďalšej vojenskej služby od 01.08.1955 do 30.06.1959 a služby vojaka z povolania od 01.07.1950 do 30.09.1995 zhodnotená aj celá doba zamestnania získaná vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia v období od 20.07.1950 do 31.07.1953. To znamená, že podmienky nároku na dôchodok s prihladením na znížený dôchodkový vek podľa § 132 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. posúdil a sumu dôchodku aj so zohľadnením dôb zamestnania získaných vo všeobecnom systéme už určil Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia. Starobný dôchodok, ktorý je navrhovateľovi vyplácaný naďalej útvarom sociálneho zabezpečenia z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, za

výsluhový dôchodok sa iba považuje, naďalej je však starobným dôchodkom priznaným podľa zák. č. 100/1988 Zb., pre priznanie ktorého navrhovateľ k 01.10.1995 splnil všetky zákonné podmienky. Nárok na ten istý druh dôchodku za tie isté doby zamestnania mu preto nevznikol.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia v Bratislave č. 65206004046904 zo dňa 17.10.1995 bol navrhovateľovi priznaný podľa § 132 zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení starobný dôchodok od 01.10.1995 v čiastke 5.040,- Sk. Dôchodok bol vypočítaný z najvýhodnejšieho priemerného mesačného zárobku zisteného z hrubých zárobkov za kalendárne roky 1994 - 1985, ktorý po úprave podľa § 12 ods. 6 zák. č. 100/1988 Zb. činí 4.066,66 Sk. Pre výmeru dôchodku bola zhodnotená doba 39 rokov 0 mesiacov a 0 dní, t. j. 39 ukončených rokov, z toho v I. kategórii 11 rokov, v II. kategórii 24 rokov a v III. kategórii 4 roky. Pre zvýšenie dôchodku za ďalšie zamestnanie po vzniku nároku bola započítaná doba od 20.07.1989 do 30.09.1995, celkom 2250 dní, z toho bolo zhodnotených 2250 dní. Z listu Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 18.07.2013 mal súd za preukázané, že podľa § 91 zák. č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov v znení neskorších predpisov sa starobný dôchodok priznaný od 01.10.1995 považuje odo dňa 01.05.1998 za výsluhový dôchodok a podľa ust. § 125 ods. 13 zák. č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa od 01.07.2002 považuje naďalej za výsluhový dôchodok.

Dňa 09.08.2013 navrhovateľ podal žiadosť o starobný dôchodok. Tento dôchodok žiadal priznať od 22.07.2010. V prílohe č. 1 k žiadosti o dôchodok uviedol doby zamestnania, poistenia a iných činností. Konkrétne uviedol, že od 01.08.1953 do 30.09.1995 je obdobie služobného pomeru zhodnoteného pre účely výsluhového dôchodku, od 01.10.1995 do 01.01.1996 bol nezamestnaný, neevidovaný, od 02.01.1996 do 31.01.1996 pracoval u L. J. v M., od 01.02.1996 do 30.06.1997 v Plastike a.s. Nitra, od 01.07.1997 do 14.10.1997 bol nezamestnaný, neevidovaný, od 15.10.1997 do 31.12.2003 pracoval v Chemickej zdravotnej poisťovni Apollo Bratislava. Od 01.01.2004 je nezamestnaný, neevidovaný. Odporkyňa posúdila žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok zo dňa 09.08.2013. Mala za preukázané, že žiadateľ o starobný dôchodok je poberateľ príspevku za službu, ktorý sa považuje za výsluhový dôchodok, ak splnil nároky na starobný dôchodok podľa piatej časti zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov. To znamená, že poberateľ výsluhového príspevku splnil podmienky nároku na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1, písm. a/ zák. č. 100/1988 Zb. ešte pred nadobudnutím účinnosti zák. č. 328/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov. Podľa právneho názoru Najvyššieho súdu SR vyjadreného v rozsudku sp. zn. 9So/41/2008 Z. z. z 29.09.2008 vznik nároku na starobný dôchodok a jeho výplatu podľa piatej časti zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov vylučuje možnosť ďalšieho nároku na taký istý druh dôchodku, a to aj na starobný dôchodok podľa § 65 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Okolnosti týkajúce sa štúdia navrhovateľa na Gymnáziu Boženy Slančíkovej - Timravy v Lučenci nemohli ovplyvniť vecnú správnosť a zákonnosť rozhodnutia odporkyne zo dňa 30.08.2013 z dôvodu, že doba štúdia do 18. roku veku sa podľa § 9 zák. č. 100/1988 Zb. nezapočítava do poistnej doby.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom konštatuje, že je poberateľom výsluhového dôchodku od 01.05.1998, kedy začal platiť zákon 114/98 Z. z., § 91, a od 01.10.1995 kedy odišiel do dôchodku, do 01.05.1998 musel poberať starobný dôchodok priznaný podľa vtedy ešte platného zákona 100/88 Z. z., § 132. Od 01.01.1996 už ako dôchodca pracoval jeden mesiac na privátnej ambulancii u L. J., od 01.02.1996 do 30.06.1997 ako závodný lekár Plastika Nitra a od 15.10.1997 do 31.12.2003 ako revízný lekár v Chemickej zdravotnej poisťovni Apollo, pobočka Nitra. V ďalšom období už ako dôchodca nepracoval. Prehľad odpracovaných rokov, mesiacov a dní je prílohe č. 2. V roku 2013 tiež zistil, že sa zmenili zákony a spĺňa zákonné podmienky na priznanie starobného dôchodku i zo sociálnej poisťovne: zákon 114/98 Z. z. zrušil zákon č. 100/88 a od 01.05.1998 poberá výsluhový dôchodok a od tohto dátumu v zmysle ustanovenia § 2 uvedeného zákona sa na vzťahy upravené týmto zákonom nevzťahujú všeobecné predpisy o sociálnom zabezpečení. Teda poberá

výsluhový dôchodok, pretože vojaci z povolania boli vyňatí zo starostlivosti sociálnej poisťovne a na nich prestali platiť všeobecné zásady a predpisy sociálnej poisťovne, termín starobný dôchodok by sa u vojakov z povolania už nemal používať, pretože bol zákonom zrušený. Potvrdili to i ďalšie zákony, ako zákon č. 328/2002 Z. z., § 125 o sociálnom zabezpečení vojakov a policajtov a ďalší zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení. Prvý dôvod zamietnutia je vraj skutočnosť, že na určenie sumy starobného dôchodku mu bola Vojenským úradom sociálneho zabezpečenia (ďalej len „VUSZ“) zhodnotená aj celá doba zamestnania získaná vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia v období od 20. júla 1950 do 31. júla 1953, teda 3 roky gymnaziálneho štúdia. Na osobnom účte navrhovateľa je však len jediná položka platby do sociálnej poisťovne: je to mesiac január 1996, ostatný účet je vybielený, žiadne platby. V rozsudku na strane 4, štvrtý odstavec zhora je uvedené, že okolnosti štúdia na gymnáziu v Lučenci nemohli ovplyvniť vecnú správnosť a zákonnosť rozhodnutia odporkyne zo dňa 30.08.2013 z dôvodu, že doba štúdia do 18 roku veku sa podľa § 9 zákona č. 100/88 Zb. nezapočítava do poistnej doby. Podľa tvrdenia navrhovateľa, on nikdy a nikde nežiadal, aby bola započítaná doba neploetosti, ale žiadal o pravý opak, aby ako náhradná doba bola započítaná doba po dovŕšení 18 rokov veku, teda od 20.7.1950 do 31.7.1953, teda doba troch rokov stredoškolského štúdia. K druhému dôvodu zamietnutia žiadosti odporkynou, že výsluhový dôchodok je naďalej starobným dôchodkom priznaným podľa zákona č. 100/88 Z. z. a že nárok na ten istý druh dôchodku za tie isté doby zamestnania poistencovi vzniknúť nemôže navrhovateľ uviedol, že zákon č. 100/88 Zb. bol zrušený, zrušené boli §§ 130 až 140 a tak pre profesionálnych vojakov bol zrušený aj výsledný produkt tohto zákona, čo je starobný dôchodok vojakov z povolania - teda pre vojenských dôchodcov bol zrušený aj termín starobný dôchodok poberaný od VUSZ. V právnom štáte neplatia predsa zákony, ktoré boli zrušené, pokiaľ to nový rušiaci zákon separátne neupravuje, čoho realizáciu zabezpečujú hlavne súdy. Navrhuje preto odvolaciemu súdu aby zrušil rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody, ktoré uvádza navrhovateľ v odvolaní, nepovažuje za opodstatnené. Odporkyňa má za to, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne. Podľa rozhodnutia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia č. 65206004046904 zo 17.10.1995 bol navrhovateľovi od 01.10.1995 priznaný starobný dôchodok podľa § 132 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení. Na určenie sumy starobného dôchodku bola navrhovateľovi okrem doby základnej služby od 01.08.1955 do 30.06.1959 a služby vojaka z povolania od 01.07.1959 do 30.09.1995 zhodnotená aj celá doba zamestnania získaná vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia v období od 20.07.1950 do 31.07.1953. To znamená, že podmienky nároku na dôchodok s prihliadnutím na znížený dôchodkový vek podľa § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. posúdil a sumu dôchodku aj so zohľadnením dôb zamestnania získaných vo všeobecnom systéme už určil Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia. Starobný dôchodok, ktorý je navrhovateľovi naďalej vyplácaný útvarom sociálneho zabezpečenia z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, sa za výsluhový dôchodok iba považuje, naďalej je však starobným dôchodkom priznaným podľa zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov, pre priznanie ktorého navrhovateľ k 01.10.1995 splnil všetky zákonné podmienky. Nárok na ten istý druh dôchodku za tie isté doby zamestnania mu preto nevznikol. Na nárok na starobný dôchodok bola navrhovateľovi zohľadnená všetka preukázaná doba, teda aj doba získaná vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia, resp. poistenia. Keďže navrhovateľovi bolo zhodnotené celé obdobie poistenia (aj vo všeobecnom aj v osobitnom systéme), pričom bolo prihliadnuté aj na zvýhodnenú pracovnú kategóriu, nie je žiadny právny dôvod na priznanie ďalšieho starobného dôchodku. Priznaním dôchodku Sociálnou poisťovňou v prípade navrhovateľa by došlo k dvojitému hodnoteniu obdobia poistenia ako aj vymeriavacích základov, čo právna úprava nedovoľuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno

vyhovieť. Rozhodol jednomyseľne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. augusta 2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto primárne, v medziach odvolania, preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku od 22.07.2011 podľa zákona o sociálnom poistení.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia v Bratislave č. 65206004046904 zo dňa 17.10.1995 bol navrhovateľovi priznaný podľa § 132 zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení starobný dôchodok od 01.10.1995 v čiastke 5.040,- Sk. Dôchodok bol vypočítaný z najvýhodnejšieho priemerného mesačného zárobku zisteného z hrubých zárobkov za kalendárne roky 1994 - 1985, ktorý po úprave podľa § 12 ods. 6 zák. č. 100/1988 Zb. činí 4.066,66 Sk. Pre výmeru dôchodku bola zhodnotená doba 39 rokov 0 mesiacov a 0 dní, t. j. 39 ukončených rokov, z toho v I. kategórii 11 rokov, v II. kategórii 24 rokov a v III. kategórii 4 roky. Pre zvýšenie dôchodku za ďalšie zamestnanie po vzniku nároku bola započítaná doba od 20.07.1989 do 30.09.1995, celkom 2250 dní, z toho bolo zhodnotených 2250 dní. Z listu Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 18.07.2013 mal súd za preukázané, že podľa § 91 zák. č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov v znení neskorších predpisov sa starobný dôchodok priznaný od 01.10.1995 považuje odo dňa 01.05.1998 za výsluhový dôchodok a podľa ust. § 125 ods. 13 zák. č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa od 01.07.2002 považuje naďalej za výsluhový dôchodok.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol a pre zdôraznenie správnosti rozsudku doplnia ďalšie dôvody.

Zákon č. 100/1988 Z. z. o sociálnom zabezpečení, účinný pred 01.01.2004, bol všeobecným predpisom sociálneho zabezpečenia, ktorý sa vzťahoval aj na policajtov. Až od 01.07.2002 došlo k čiastočnému vylúčeniu policajtov zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia, a to na účely ich výsluhového zabezpečenia, ale iba za dobu ich služby v policajnom zbore.

Podľa § 91 ods. 1 zákona č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov, starobné dôchodky z I. a II. kategórie funkcií, na ktoré vznikol nárok podľa doterajšieho predpisu a tento nárok trvá ku dňu účinnosti tohto zákona, sa považujú za výsluhové dôchodky podľa tohto zákona vo výške, v akej patrili ku dňu účinnosti tohto zákona, a zvyšujú sa od tohto dňa o 12%.

Podľa § 125 ods. 13 zákona č. 328/2002 Z. z., výsluhové dôchodky priznané a vyplácané podľa § 89 ods. 2 a 3, § 91, § 92 ods. 2 a § 94 zákona č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov v znení neskorších predpisov sa odo dňa účinnosti tohto zákona považujú za výsluhové dôchodky podľa tohto zákona vo výške, v akej patrili ku dňu jeho účinnosti, a od tohto dňa sa zvyšujú o 10%. Na výplatu týchto dôchodkov je príslušný útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia. Výplata týchto dôchodkov sa financuje z osobitného účtu.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že starobný dôchodok navrhovateľa, priznaný podľa § 132 zákona č. 100/1988 Zb. a ku dňu účinnosti zákona č. 328/2002 Z. z. (1.1.2002), vyplácaný Vojenským úradom sociálneho zabezpečenia je naďalej starobným dôchodkom, nie je výsluhovým dôchodkom priznaným podľa § 38 zákona č. 328/2002 Z. z. Za výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. sa iba považuje na účely jeho ďalšej výplaty z osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov.

Okolnosť, že navrhovateľovi bol starobný dôchodok po dovŕšení dôchodkového veku podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení už raz priznaný, je takou okolnosťou, ktorá vylučuje možnosť vzniku ďalšieho nároku na taký istý druh dôchodku (starobný dôchodok) podľa neskoršieho zákona o sociálnom poistení.

Vzhľadom na uvedené, navrhovateľovi nemožno priznať ďalší starobný dôchodok a z toho dôvodu je nedôvodná aj požiadavka navrhovateľa, aby mu boli pre nový nárok na starobný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z. z. započítané doby zamestnania pred 18. rokom veku (ktoré však nenamietal) a ďalšie doby zamestnania, ktoré mu už raz boli zhodnotené pre nárok a výšku starobného dôchodku. Navrhovateľ má však nárok na zvýšenie starobného dôchodku za doby zamestnania, ktoré neboli zhodnotené pre nárok a výšku jeho starobného dôchodku a za doby zamestnania po vzniku nároku na starobný dôchodok, teda od 01.10.1995.

Nakoľko však starobný dôchodok bol navrhovateľovi priznaný a je vyplácaný Vojenským úradom sociálneho zabezpečenia, pričom odporkyňa nerozhodovala o priznaní starobného dôchodku a tento dôchodok navrhovateľovi ani nevypláca, nie je daná jej právomoc rozhodnúť ani o zvýšení starobného dôchodku za ďalšie doby zamestnania.

Odvolaací súd dospel k záveru, že rozhodnúť o nároku navrhovateľa na zvýšenie starobného dôchodku za nezhodnotenú dobu zamestnania pred vznikom nároku na starobný dôchodok a za dobu zamestnania po vzniku nároku na tento dôchodok (považovaný za výsluhový dôchodok) podľa § 259 ods. 1, § 263 ods. 3 a § 293 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. je tak ako v prípadoch uvedených v § 143d zákona č. 328/2002 Z. z. daná právomoc Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia.

Tento záver potvrdzuje aj ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu napr. rozhodnutia sp. zn. 9So/41/2008, 9So/43/2011, 9So/190/2011, pričom rozsudok NS SR sp. zn. 9So/134/2010 zo dňa 24.11.2011 bol správnym kolégiom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky schválený a bude uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

Na základe uvedeného najvyšší súd rozhodol podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. tak, že rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sd/241/2013-27 zo dňa 11.02.2014 potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.